

Je geroepen voelen

'Ga naar diep water en zet je netten uit om te vissen', zegt Jezus 's morgens vroeg tegen een paar vissers (Lucas 5: 1-11). Ze waren de hele nacht op het water geweest en ze hadden niets gevangen. Als je 's nachts niets gevangen hebt, vang je ook 's morgens vroeg niets, is een oude visserswijsheid. Dus de vraag van Jezus komt hen nogal wereldvreemd over.

De vissers staan op de vroege morgen met lege handen. We staan allemaal wel eens met lege handen. Je hebt alles gedaan voor iemand, of voor jezelf, en het heeft je niets opgeleverd. Misschien is je leven wel helemaal vastgelopen, of misschien ben je wel heel diep teleurgesteld in iemand, misschien is het wel een hele aaneenschakeling geweest van verschillende ervaringen dat je er heel begrijpelijk geen geloof meer in hebt.

De vissers hebben op die ochtend ook geen geloof dat het die dag nog iets wordt. En dan vraagt Jezus hen opnieuw het water op te gaan. Zeg maar: het leven opnieuw tegemoet te gaan. Iets toch weer een kans te geven. Toch weer te doen waar je niet meer in gelooft. Wie weet kun je je zo'n situatie voorstellen.

Die vissers komen wel in beweging, maar niet omdat ze er zelf in geloven. Dat zegt ook een van hen. 'Ik doe het niet omdat ik er zelf in geloof, maar ik doe het omdat u het zegt.' En dat roept dan weer de vraag op voor jezelf: is er iets of iemand die mij in beweging zet als ik er niet meer in geloof? En wat moet dat dan voor iemand zijn die mij zo roept dat ik toch weer een beetje geloof in het leven krijg? Dat ik toch in een bepaalde situatie weer weet wat ik wel of niet moet doen?

Jezus zegt: je moet naar diep water gaan. Ook daar kun je van alles in zien. Ik zie er in ieder geval het woord verdieping in. Je moet soms verdieping zoeken om verder te kunnen, om weer perspectief te krijgen. Dat krijgen die vissers ook, want ze vissen hun netten vol, staat er. De verdieping die zij zoeken levert ook wel resultaat op.

Aan het eind van het verhaal worden ze geroepen tot een nieuwe levenstaak. Ze zullen mensen vangen, zegt Jezus die hen ook de eerste keer geroepen heeft. Dat klinkt een beetje vreemd, maar je moet het lezen tegen de achtergrond van de visvangst. Het gaat er niet om mensen in de netten van jouw geloof te krijgen, maar mensen onder de indruk te brengen van de genadegaven van het Koninkrijk van God. Om met Jezus mee te doen de wereld om je heen een menselijk gezicht te geven. En dat brengt ons dan ook weer op de vraag wat onze levensroeping is. Hoe wij in het leven staan. Of er iets of iemand is waardoor we ons geroepen voelen om te doen wat we moeten doen, om te zijn wie we moeten zijn.

Kortom, dit verhaal staat vol met allerlei mooie gesprekspunten over wat je drijft in je leven en over je ervaringen van iedere dag.

Als je daar behoefte aan hebt, kun je daar ook [met mij over spreken](#).